

WILDE REN

HET GAAT IN STUIVENDE VAART LANGS ongebaanden weg — hoe harder hoe liever — 't gaat nooit snel genoeg. Voort! de woestenij door, recht op 't doel af. Geen tijd te verliezen. Snui-vende, met wijd open neusgaten en vliegende manen stormen de paarden voort. Hoor, hoe de aarde dreunt onder de hoeven, de wagen kraakt en piept en ratelt voorbij; woedend blaffen de honden, hijgend-dravend naast den voortjilenden wagen.

Voort in wilden ren.

Waarom ze zoo jagen?

Ja, dat is de vraag, die telkens weerkeert, als je 't jachten en jagen van anderen ziet. 't Is de vraag, die je jezelf doet bij 't zien van het voortjagend leven.

Waarom gaat het in zoo'n snel tempo? Waarom jachten en jagen we zoo voort?

Deze mannen hebben een doel en dat willen ze bereiken in den kortst mogelijken tijd. Alles wordt op haren en snaren gezet om te komen, waar ze zoo spoedig als 't maar kan zijn willen.

Paarden en wagen, 't leven van anderen en van henzelf, alles wordt er aan gewaagd.

Voort, voort moet het in wilden ren.

't Is wel beeld van onzen tijd, die wilde ren.

Sta eens op een druk punt in een groote stad een oogenblik stil en sla dan dat verkeer aandachtig gade. Wat een gejaag en gestuif en gejacht en gevlieg. Alles raast je voorbij, voort, voort in een wilden ren.

Zit eens rustig op een vacantedag voor je pension aan een drukken verkeersweg en let dan eens op dat voorbijjilen, dat voortrennen in razende vaart. 't Is net één groote, snel afdraaiende film.

Wandelaars zijn rariteiten geworden. 't Is fiets en tram en bus en motor en auto — de een al sneller dan de ander. Op den grond is het al zoo vol met racende menschen, die 't in snelheid van elkaar willen winnen, dat je ze nu ook al boven je hoofd hoort voorbijronken. 't Gaat nooit snel genoeg. Voort, voort, voort! 't Is de stem van den voortjagenden tijd, 't is de polsslag van het rustelooze bestaan, het streven van den nimmer voldanen mensch, de wilde ren van het leven.

Als jezelf meegaat in de racende bent, dan zie je niet, hoe snel het gaat, en je voelt het niet en je ziet het gevaar niet, noch voor jezelf noch voor anderen. Je wordt mee aangegrepen door den demon van den wilden ren, maar als je een oogenblik uit den voort-jagenden stroom terzijde opstelt en toeziet, dan verbaas

je je over die onbesuisde, duizelingwekkende snelheid, waarmee de mensch voortstormt.

Ieder heeft zijn eigen doel en allen hebben haast om het zoo gauw mogelijk in dit korte leven te bereiken. Ieder is bang, dat een ander hem voor zal zijn. Daarom voort, voort in wilden ren. En zoo trekken ze akker aan akker en huis aan huis, stapelen de korenschuren vol en peinen al meer, als de rijke dwaas, om grootere te bouwen. Een ander zoekt het in 't verkrijgen van eer en roem in wetenschap of kunst; een ieder meent op zijn wijs 't geluk te zullen vinden.

En het leven is immers zoo kort, daarom moet elk oogenblik benut. Tijd is geld, geen minuut mag verloren — vandaar dat jagen en jachten, dat voortjilen en voortstormen — die wilde ren van het leven. — Of men anderen daarbij al onder den voet loopt, daar-over bekommert men zich minder, als men zelf maar verkrijgt, waarin men denkt z'n geluk te zullen vinden.

Ja, *denkt* te vinden, want

Al 's werelds goed

kent eb en vloed

en is maar voor een tijd,

dan volgt — de eeuwigheid.

Allen jagen voort in wilden ren, blind voor eigen levensgevaar, 't oog alleen open voor wat men meent zijn eigen geluk.

De schoonste erfenis ziet men voorbij, het eenige ware geluk, en vollen vrede en rust vindt men in den wilden ren van 't leven niet. Die eindigt met het plots neerstorten in den vreeselijken afgrond — den dood, waar men in duizelingwekkende vaart wegzinkt in eeuwig wee. —

Paulus spreekt ook van een jagen; jagen naar liefde 1 Kor. 14 : 1, naar vrede en heiligmaking Hebr. 12 : 14, Rom. 14 : 19, naar het goede 1 Thess. 5 : 15, naar gerechtigheid, godzaligheid, geloof, liefde, lijdzaamheid, zachtmoedigheid 1 Tim. 6 : 11 en 2 Tim. 2 : 22, naar volmaaktheid Fil. 3 : 12.

„Niet, dat ik het alreede gegrepen heb of alreede volmaakt ben, maar ik jaag er naar, of ik het ook grijpen mocht, waartoe ik van Christus Jezus ook gegrepen ben!”

Dät is een Gode welgevallig jagen, — een heilige wedren. Als dan de wilde ren van 't leven straks eindigt in den dood, dan wacht de kroon der overwinning na het loopen van de loopbaan, die is voorgesteld, ziende op den oversten Leidsman en Voleinder des geloofs: Jezus.

H. W. A.

